

Hovedudgangspunktet. Jeg indrømmer, at naar man udkaster en heel Ordning som denne, saa maa man afskaffe det Ene efter det Andet, maa foretrække lige Tal for ulige, og der er mange andre Hensyn, som gjøre sig gjældende, men Hovedhensynet var Krigsstyrken for Batalionerne. Det er dette, hvorpaa den hele Plan blev bygget, og det er ogsaa Erkjendelsen heraf, som har gjort sig gjældende under alle Forhandlinger og senere ved alle Bevillinger. Naar ærede Medlemmer have meent, at vi iaar med 2den og 4de Aargang ikke kunne fylde Liniebataillonerne fuldstændig, er dette ganske rigtigt. Liniebataillonerne ville ikke alle kunne faae 800 Mand; men det har heller aldrig været Krigsbestyrelsens Mening, at den i den Anledning nu iaar til Batalions-Periøvelser skulde indkalde Mandskab af en ældre Aargang. Da man med 2den og 4de Aargang iaar vil nogenlunde naae op til 800 Mand pr. Batalion, saa har Krigsbestyrelsen troet at kunne berørlige sig derved, og dersom nu Reserwebataillonerne iaar uden den syvende Aargang kunde komme op til omtrent 700 Mand pr. Batalion, kan jeg med Sikkerhed sige, at Krigsbestyrelsen vilde have raisonneret ligesom det ærede Medlem, at nu var det Tidspunkt kommet, hvor man kunde see bort fra Indkaldelsen af det ældre Mandskab; men naar man istedet derfor ikke naaer længere end til 500 Mand pr. Batalion, og der er een Batalion, som ikke naaer længere end til 450 Mand, saa lader det sig ikke sige, at vi have naaet det Tidspunkt, da man kunde see bort fra Indkaldelsen af ældre Mandskab. Dette Tidspunkt er nu lykkelig naaet med Hensyn til Liniebataillonerne; til dem behøver man ikke at indkalde Andet iaar end 2den og 4de Aargang, og om et Par Aar vil det rimeligviis ogsaa være naaet med Hensyn til Reserven, at man der vil kunne lade sig nøie med 5te og 6te Aargang og saaledes komme fuldstændig ind under Hærlovens Bogstav. Men, indtil den Tid kommer, maa Hærlovens Mand være den overveiende, og den gaaer ud paa, at Dvellerne skee med fuld Krigsstyrke.

Ordføreren: Jeg skal lade de Bemær-

ninger ligge, der ere faldne angaaende de øvrige Endringsforslag med Undtagelse af Forslagene under Nr. 3 og 4, naagt det kunde være enkelte Bemærkninger at gjøre derved. Hvad derimod angaaer Forslagene under Nr. 3 og 4 forekommer det mig, at den Forhandling, der er ført om disse Forslag, har taget et Dvsving, der ikke staar i noget jevnlydigt Forhold til selve Forslagets Natur og Beskaffenhed. Jeg vil indrømme ærede Medlemmer, at Fleertallet ikke i Betænkningen har omtalt, at Forslaget under Nr. 3, saalidt som det under Nr. 4, er stillt af finantfielle Hensyn, og jeg nævnte ogsaa kun det i Forbigaaende, fordi jeg tør sige, det er noget Underordnet i denne Sag for Fleertallets Medlemmer i Almindelighed; men naar ærede Medlemmer ville sige, at det kun angaaer 15,500 Rd., og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tyren) var saa god at ville rette mine Udtalelser i saa Henseende, da tør jeg sige, at selve det ærede Medlems Udtalelse viste, at min Opfattelse dog var den rigtige. Han sagde vel, at der ikke var nogen Sammenhæng mellem de 2 af mig anførte Forslag; men han søjede dog til, at naar man vedtog Forslaget under Nr. 3, maatte man ogsaa komme til at vedtage det paagjældende Forslag under § 25; thi man vilde dog ikke gaae til at bestæde Forstærkningen med de Klæder, som man har, naar dette Forslag ikke blev vedtaget. Jeg indrømmer ærede Medlemmer, at naar Forslaget under Nr. 3 vedtages, saa maa man ogsaa vedtage det paagjældende Endringsforslag til § 25, og saa bliver Beløbet netop omtrent 25,000 Rd. Dette er dog ogsaa et Beløb, som altid kan tages med som et Bihensyn; men bagved det finantfielle Hensyn ligger Hensynet til de Byrder, som man maa paalægge de vedkommende Mand. Hvad troer man ikke, dette kan vurderes til i Penge? Disse 2,000 Mand, allermest gifte og fattige Folk, skulle være borte fra deres Erhverv i 15 Dage, dette vurderet i Penge er langt mere end de 15,000 Rd. Der er fremført en Betragtning under denne Sag, som jeg troer, det er rigtigst allerede strax ved 1ste Afsnit af de militaire Ministeriers Budgetter, at imødegaae. Den er kommen frem